

[Ministeren for handel, industri og søfart.] anledning til det og der måtte fremkomme ønske om det, er villig til at udbyde, skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje landsting.

Eiler Jensen: På mit partis, socialdemokratiets, vegne, skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag om forlængelse af den lov, man populært kalder vareforsyningsloven. Jeg kan gøre det under henvisning til den økonomiske redegørelse, som handelsministeren har givet i det andet høje ting den 19. oktober i år, endvidere under henvisning til de bemærkninger, som handelsministeren nys har fremført i dette høje ting, og endelig under henvisning til flertallets bemærkninger i den betænkning, der er afgivet af folketingets udvalg den 15. december.

Ved den lov, som vi for relativt kort tid siden vedtog, hvorved vareforsyningsloven blev forlænget, blev der i tilknytning til denne forlængelse givet tilsagn om, at handelsministeriet ville søge hen mod en afvikling af så mange restriktioner som vel muligt, og tilslutningen til loven blev i nogen grad givet under henvisning hertil. I den mellemliggende korte tid er der, trods den omstændighed, at de økonomiske virkninger af den relativt gode høst og de økonomiske virkninger af Marshallplanen næppe endnu kan siges at være indtruffet, sket ophævelse af forskellige rationeringsbestemmelser, ændring af rationernes størrelse i forbedrende retning, ophævelse af produktions- og prisreguleringer og lempelser på en række områder, altsammen forbedringer, som i virkeligheden må virke forbavsende og i alt fald virke beroligende. De viser, at tendensen i den politik, som handelsministeren har peget på man ville føre fra hans og regeringens side, i fuldt mål er kommet til udtryk.

Nu er det i forbindelse med det foreliggende lovforslag om forlængelse af vareforsyningsloven yderligere foreslået, at der skal nedsættes en hurtigt arbejdende kommission, som indenfor en overskuelig fremtid, nemlig i 1949, skal undersøge, i hvilket omfang der yderligere kan ske en afvikling af de forskellige bestemmelser. Det sker i den form, at kommissionen skal afgive sin redegørelse til regeringen. Jeg synes, det må fastslås, at med den sammensætning, som kommissionen har fået, har alle berettigede interesser fået adkomst til at fremsætte deres meninger og bidrage til arbejdet med deres sagkundskab.

De danske erhvervs interesse, herunder

de danske arbejderes interesse og herunder også de danske forbrugeres interesse, må fortsat være, at man i videst muligt omfang lægger vægt på, at der skabes de fornødne muligheder for at importere, at købe de varer ude i verden, som er vigtige for det danske erhvervsliv og vigtige for opretholdelsen af beskæftigelsen, og som giver mulighed for at fremskaffe en produktion, der igen kan benyttes til eksport og til at dække det behov, som vi herhjemme måtte have. Vi kan ved eksport fremskaffe den fornødne valuta og igen ad den vej købe de råstoffer, som giver det, jeg pegede på i det første led i kæden, nemlig muligheden for at producere det, der er nødvendigt for det danske samfund, og det, som giver den størst mulige beskæftigelse.

Det fremgår af den betænkning, der er afgivet af folketingets udvalg, at flertallet er fuldtudt klar over disse forhold. Det fremgår også deraf, at de konferencer, som man har ført med handelsministeren, har tilfredsstillet flertallet af udvalgets medlemmer. Man ser af betænkningen, at der gives erhvervene så fri adgang som muligt til at disponere på den mest hensigtsmæssige måde, naturligvis under den forudsætning, at man handler under samfundsmæssigt ansvar. Der er ikke herved knæsat noget nyt princip. Der er kun tale om fortsættelse af et allerede eksisterende princip, idet der altid har fundet drøftelser sted med erhvervenes organisationer angående fordelingen af de forhåndenværende råstoffer og fordelingen i det hele taget.

Under almindelige forhold skulle man i et sådant tilfælde kunne nøjes med at anbefale en forlængelse af loven, men desværre har der indenfor det af folketinget nedsatte udvalg været et mindretal, som trods mangel på saglige argumenter synes at ville gennemtvinge en importpolitik, som i videst omfang ville muliggøre indførsel af færdigvarer og dermed åbne vejen for en arbejdsløshed, hvilket ville være fuldkommen imod de bestræbelser, som vi ellers udfolder, bestræbelser, der går ud på at skabe det, man kalder fuld beskæftigelse. Det er muligt, at hvis der kom megen dumping af porcelæn el. lign., kunne man måske indenfor mindretallet finde, at det alligevel var uheldigt at få en sådan import af varer, som kunne undværes.

Med hensyn til den af bemeldte mindretal fremsatte udtalelse indenfor betænkningen, hvori man peger på, at de tidligere truffne pengepolitiske foranstaltninger nu skulle øve et mindre pres på prisniveauet end tidligere, synes jeg der er god